

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/2120

af 25. november 2015

om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med denne forordning er at indføre fælles regler for at sikre lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken ved levering af internetadgangstjenester og beskytte slutbrugeres hertil hørende rettigheder. Forordningen sigter mod at beskytte slutbrugerne, samtidig med at den sikrer, at internetøkosystemet forsat kan fungere som en drivkraft for innovation. Reformen på roamingområdet bør give slutbrugerne tillid til at forblive opkoblede, når de rejser inden for Unionen, og bør efterhånden føre til konvergerende priser og andre vilkår i Unionen.
- (2) Foranstaltningerne i denne forordning respekterer princippet om teknologineutralitet, hvilket vil sige, at de hverken påtvinger eller diskriminerer til fordel for anvendelse af en bestemt type teknologi.
- (3) I løbet af de seneste årtier har internettet udviklet sig som en åben platform for innovation med lave adgangsbarrierer for slutbrugere, udbydere af indhold, applikationer og tjenester og udbydere af internetadgangstjenester. De eksisterende rammebestemmelser har til formål at fremme slutbrugernes muligheder for at få adgang til og udbrede oplysninger eller bruge applikationer og tjenester efter eget valg. Imidlertid bliver et betydeligt antal slutbrugere berørt af trafikstyringspraksis, der blokerer eller bremser bestemte applikationer eller tjenester. Disse tendenser kræver fælles regler på EU-plan for at sikre internettets åbenhed og for at undgå opsplitning af det indre marked som følge af de foranstaltninger, der er vedtaget af de enkelte medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 177 af 11.6.2014, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 126 af 26.4.2014, s. 53.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 3.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 1.10.2015 (EUT C 365 af 4.11.2015, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 27.10.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (4) En internetadgangstjeneste leverer adgang til internettet og i princippet til alle dettes endepunkter, uanset den netteknologi og det terminaludstyr, der anvendes af slutbrugerne. Af årsager, som udbydere af internetadgangstjenester ikke har kontrol over, er der imidlertid ikke altid adgang til visse af internettets endepunkter. Derfor bør sådanne udbydere anses for at have overholdt deres forpligtelser til at udbyde en internetadgangstjeneste som omhandlet i denne forordning, når disse tjenester giver konnektivitet til praktisk taget alle endepunkter på internettet. Udbydere af internetadgangstjenester bør derfor ikke begrænse konnektivitet til nogen som helst tilgængelige endepunkter af internettet.
- (5) Ved adgang til internettet bør slutbrugere frit kunne vælge mellem forskellige typer terminaludstyr, som defineret i Kommissionens direktiv 2008/63/EF⁽¹⁾. Udbydere af internetadgangstjenester bør ikke lægge begrænsninger på brugen af terminaludstyr, som tilsluttes nettet, ud over dem, der er pålagt af fabrikanter eller distributører af terminaludstyr i overensstemmelse med EU-retten.
- (6) Slutbrugerne bør have ret til at få adgang til og udbrede oplysninger og indhold og til at bruge og levere applikationer og tjenester uden forskelsbehandling via deres internetadgangstjeneste. Udøvelsen af denne ret bør ikke berøre EU-retten eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten, vedrørende lovligheden af indhold, applikationer eller tjenester. Forordningen har ikke til formål at regulere lovligheden af indhold, applikationer eller tjenester eller til formål at regulere de dertil knyttede procedurer, krav og garantier. Disse forhold forbliver således omfattet af EU-retten eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten.
- (7) For at kunne udøve deres rettigheder til at få adgang til og udbrede oplysninger og indhold, samt til at bruge og levere applikationer og tjenester efter eget valg, bør slutbrugerne frit kunne indgå aftaler med udbydere af internetadgangstjenester om tariffer for nærmere bestemte datamængder og -hastigheder for internetadgangstjenesten. Sådanne aftaler og enhver handelspraksis fra udbydere af internetadgangstjenester bør ikke begrænse udøvelsen af disse rettigheder og dermed omgå bestemmelser i denne forordning, der beskytter adgang til det åbne internet. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder bør have beføjelse til at gribe ind over for aftaler eller handelspraksis, der på grund af deres omfang fører til situationer, hvor slutbrugernes valg er væsentligt reduceret i praksis. Med henblik herpå bør der ved vurderingen af aftaler og handelspraksis bl.a. tages hensyn til de respektive markedsstillinger for disse udbydere af internetadgangstjenester og for de udbydere af indhold, applikationer og tjenester, der er involveret. Nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder bør være forpligtet til, som led i deres overvågning og håndhævelse, at gribe ind, når aftaler eller handelspraksis ville føre til underminering af substansen i slutbrugernes rettigheder.
- (8) Ved levering af internetadgangstjenester bør udbydere af disse tjenester behandle al trafik lige uden forskelsbehandling, begrænsning eller indblanding, uafhængigt af dens afsender eller modtager, indhold, applikation eller tjeneste eller terminaludstyr. Ifølge generelle principper i EU-retten og fast retspraksis bør sammenlignelige situationer ikke behandles forskelligt, og forskellige situationer ikke behandles ens, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet.
- (9) Formålet med rimelig trafikstyring er at bidrage til effektiv udnyttelse af netværksressourcer og optimering af den samlede transmissionskvalitet og således opfylde de objektivt forskellige tekniske krav til tjenestekvalitet for bestemte kategorier af trafik og dermed for transmitteret indhold og transmitterede applikationer og tjenester. Rimelige trafikstyringsforanstaltninger, der anvendes af udbydere af internetadgangstjenester, bør være gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssige og bør ikke være baseret på kommercielle overvejelser. Kravet om, at trafikstyringsforanstaltninger ikke må være diskriminerende, er ikke til hinder for, at udbydere af internetadgangstjenester for at optimere den samlede transmissionskvalitet kan gennemføre trafikstyringsforanstaltninger, der skelner mellem objektivt forskellige kategorier af trafik. En sådan differentiering bør for at optimere den samlede kvalitet og brugeroplevelse kun være tilladt på grundlag af objektivt forskellige tekniske krav til tjenestekvalitet (f.eks. med hensyn til reaktionstid, jitter, pakkeab og båndbredde) for de bestemte kategorier af trafik, og ikke på grundlag af kommercielle overvejelser. En sådan differentiering af foranstaltninger bør stå i rimeligt forhold til formålet, som er at optimere den samlede kvalitet, og bør behandle ækvivalent trafik ens. Sådanne foranstaltninger bør ikke opretholdes længere end nødvendigt.
- (10) Rimelig trafikstyring kræver ikke teknikker, der overvåger det konkrete indhold af den datatrafik, der transmitteres via internetadgangstjenesten.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2008/63/EF af 20. juni 2008 om konkurrence på markederne for teleterminaludstyr (EUT L 162 af 21.6.2008, s. 20).

- (11) En eventuel trafikstyringspraksis, som er mere vidtgående end sådanne rimelige trafikstyringsforanstaltninger ved at blokere, bremse, ændre, begrænse, forstyrre, nedgradere eller diskriminere et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller bestemte kategorier af indhold, applikationer eller tjenester, bør forbydes, uden at dette berører begrundede og afgrænsede undtagelser, der er fastsat i denne forordning. Disse undtagelser bør underlægges streng fortolkning og proportionalitetskrav. Et bestemt indhold og bestemte applikationer og tjenester samt bestemte kategorier heraf bør beskyttes på grund af den negative påvirkning, som blokering eller andre restriktive foranstaltninger, der ikke falder ind under de begrundede undtagelser, kan have på slutbrugernes valg og på innovation. Reglerne om ikke at ændre indhold, applikationer eller tjenester refererer til en ændring af indholdet af meddelelsen, men indebærer ikke noget forbud mod ikkediskriminerende datakompressionsteknikker, der mindsker størrelsen af en datafil uden nogen ændring af indholdet. En sådan kompression gør det muligt at udnytte ressourcer mere effektivt og tilgodeser slutbrugernes interesser ved at mindske datamængder, øge hastigheden og give en bedre oplevelse af anvendelsen af det pågældende indhold eller de pågældende applikationer eller tjenester.
- (12) Trafikstyringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end sådanne rimelige trafikstyringsforanstaltninger, må kun anvendes i det omfang, det er nødvendigt, og så længe det er nødvendigt for at overholde de tre begrundede undtagelser, der er fastsat i denne forordning.
- (13) For det første, kan der opstå situationer, hvor udbydere af internetadgangstjenester er omfattet af EU-retsakter eller national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, (f.eks. vedrørende lovligheden af indhold, applikationer eller tjenester eller offentlig sikkerhed), herunder strafferet, der kræver f.eks. blokering af et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester. Derudover kan der opstå situationer, hvor disse udbydere er omfattet af foranstaltninger, der er i overensstemmelse med EU-retten, og som gennemfører eller anvender EU-retsakter eller national lovgivning, såsom generelle foranstaltninger, retskendelser, afgørelser fra offentlige myndigheder med relevante beføjelser eller andre foranstaltninger, der sikrer overholdelse af sådanne EU-retsakter eller sådan national lovgivning (f.eks. forpligtelser til at efterleve retskendelser eller afgørelser fra offentlige myndigheder om at blokere ulovligt indhold). Kravet om at overholde EU-retten vedrører bl.a. overholdelsen af kravene i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder («chartret») i relation til begrænsninger af udøvelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Som det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF ⁽¹⁾, må de foranstaltninger, der kan begrænse disse grundlæggende rettigheder eller frihedsrettigheder, kun indføres, hvis de er hensigtsmæssige, forholdsmæssigt afpassede og nødvendige i et demokratisk samfund, og hvis gennemførelsen af dem er undergivet passende proceduremæssige garantier i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder dens bestemmelser om effektiv retsbeskyttelse og ret til en retfærdig rettergang.
- (14) For det andet, kan det være nødvendigt med trafikstyringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end sådanne rimelige trafikstyringsforanstaltninger, for at beskytte nettets integritet og sikkerhed, f.eks. for at forhindre cyberangreb, der opstår gennem spredning af skadelig software, eller tyveri af slutbrugeres identitet, der opstår som et resultat af spionsoftware.
- (15) For det tredje, kan det også være nødvendigt med foranstaltninger, der er mere vidtgående end sådanne rimelige trafikstyringsforanstaltninger, for at forebygge truende overbelastning af nettet, dvs. situationer, hvor overbelastning er ved at blive en realitet, og for at afbøde virkningerne af overbelastning af nettet, når sådan overbelastning kun sker midlertidigt eller under ekstraordinære omstændigheder. Proportionalitetsprincippet kræver, at trafikstyringsforanstaltninger baseret på denne undtagelse behandler ækvivalente kategorier af trafik ens. Midlertidig overbelastning bør forstås som omfattende bestemte situationer af kort varighed, hvor en pludselig stigning i antallet af brugere ud over de regelmæssige brugere eller en pludselig stigning i efterspørgslen efter et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester kan overstige transmissionskapaciteten i visse dele af nettet og gøre resten af nettet mindre reaktivt. Midlertidig overbelastning kan navnlig forekomme i mobilnet, som er underlagt flere varierende forhold såsom fysiske hindringer eller dårligere indendørs dækning eller et varierende antal aktive brugere med skiftende geografisk placering. Uanset om det kan forventes, at sådan midlertidig overbelastning vil finde sted fra tid til anden på visse punkter i nettet, og den kan således ikke betragtes som ekstraordinær, vil den måske ikke forekomme så ofte eller i så lange perioder, at en kapacitetsudvidelse kan begrundes økonomisk. Ekstraordinær overbelastning bør forstås som omfattende uforudsigelige og uundgåelige situationer med overbelastning, både i mobilnet og fastnet. Mulige årsager til disse situationer omfatter tekniske fejl såsom tjenesteudfald på grund af overrevne kabler eller nedbrud af andre infrastrukturelementer, uventede ændringer i routing af trafik eller store stigninger i nettrafikken som følge af nødsituationer eller andre situationer, som udbydere af

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

internetadgangstjenester ikke har kontrol over. Sådanne overbelastningsproblemer vil sandsynligvis ikke forekomme hyppigt, men kan være alvorlige og er ikke nødvendigvis af kort varighed. Nødvendigheden af at anvende trafikstyringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end de rimelige trafikstyringsforanstaltninger med henblik på at forebygge eller afbøde virkningerne af midlertidige eller ekstraordinære overbelastninger af nettet, bør ikke give udbydere af internetadgangstjenester mulighed for at omgå det generelle forbud mod at blokere, bremse, ændre, begrænse, forstyrre, nedgradere eller diskriminere et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller bestemte kategorier heraf. Tilbagevendende og mere langvarig overbelastning af nettet, som hverken er ekstraordinær eller midlertidig, bør ikke være omfattet af denne undtagelse, men bør snarere tackles gennem udvidelse af netkapaciteten.

- (16) Der er et ønske hos indholds-, applikations- og tjenesteudbydere om at kunne udbyde andre elektroniske kommunikationstjenester end internetadgangstjenester, hvortil det er nødvendigt med bestemte kvalitetsniveauer, som ikke er sikret ved internetadgangstjenester. Sådanne bestemte kvalitetsniveauer er f.eks. nødvendige for visse tjenester af almen interesse eller for nogle nye maskiner til maskine-kommunikationstjenester. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, og udbydere af indhold, applikationer og tjenester bør derfor frit kunne udbyde tjenester, som ikke er internetadgangstjenester, og som er optimeret for et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller en kombination heraf, når optimering er nødvendig for at opfylde kravene om et bestemt kvalitetsniveau for dette indhold eller disse applikationer eller tjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør kontrollere, om og i hvilket omfang en sådan optimering er objektivt nødvendig for at sikre et eller flere bestemte og centrale elementer af indholdet, applikationerne eller tjenesterne og for, at der kan gives slutbrugerne en tilsvarende kvalitetssikring, i stedet for blot at give generel forrang i forhold til sammenligneligt indhold eller sammenlignelige applikationer eller tjenester, der er tilgængelige via internetadgangstjenesten, og dermed omgå de bestemmelser om trafikstyringsforanstaltninger, der gælder for internetadgangstjenesterne.
- (17) For at undgå, at leveringen af sådanne andre tjenester får en negativ indvirkning på tilgængeligheden eller den generelle kvalitet af slutbrugernes internetadgangstjenester, bør der sikres tilstrækkelig kapacitet. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, bør derfor kun tilbyde sådanne andre tjenester eller indgå tilsvarende aftaler med udbydere af indhold, applikationer eller tjenester om fremme af sådanne andre tjenester, såfremt der er tilstrækkelig netværkskapacitet til at levere dem i tillæg til de leverede internetadgangstjenester. Bestemmelserne i denne forordning om beskyttelsen af adgang til det åbne internet bør ikke omgås ved hjælp af andre tjenester, der kan anvendes eller tilbydes som erstatning for internetadgangstjenester. Den blotte omstændighed, at virksomhedstjenester som f.eks. virtuelle private netværk også kan give adgang til internettet, bør imidlertid ikke føre til, at de betragtes som en erstatning for internetadgangstjenester, forudsat at leveringen af sådan adgang til internettet fra en udbyder af elektronisk kommunikation til offentligheden opfylder artikel 3, stk. 1-4, i denne forordning, og derfor ikke kan betragtes som værende en omgåelse af disse bestemmelser. Leveringen af sådanne andre tjenester end internetadgangstjenester bør ikke være til skade for tilgængeligheden og den generelle kvalitet af internetadgangstjenester for slutbrugerne. I mobilnet er trafikmængden i en given radiocelle vanskeligere at forudsige på grund af det varierende antal aktive slutbrugere, og derfor kan en indvirkning på kvaliteten af slutbrugernes internetadgangstjenester forekomme under uforudsigelige omstændigheder. I mobilnet bør den generelle kvalitet af slutbrugernes internetadgangstjenester ikke anses for at lide skade, hvis den samlede negative indvirkning af andre tjenester end internetadgangstjenester er uundgåelig, minimal og af kort varighed. De nationale tilsynsmyndigheder bør sikre, at udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden opfylder dette krav. I denne forbindelse bør de nationale tilsynsmyndigheder vurdere indvirkningen på tilgængeligheden og den generelle kvalitet af internetadgangstjenester ved at analysere bl.a. tjenestekvalitetsparametre (som f.eks. reaktionstid, jitter, pakketab), graden og virkningerne af overbelastning af nettet, reel hastighed i forhold til annonceret hastighed, internetadgangstjenesternes ydeevne sammenlignet med andre tjenester end internetadgangstjenester, og kvaliteten, som den opleves af slutbrugerne.
- (18) Bestemmelserne om beskyttelse af adgang til det åbne internet bør suppleres af effektive slutbrugerbestemmelser, der navnlig vedrører spørgsmål i forbindelse med internetadgangstjenester og giver slutbrugerne mulighed for at træffe informerede valg. Disse bestemmelser bør finde anvendelse som supplement til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾, og medlemsstaterne bør have mulighed for at opretholde eller vedtage mere vidtrækkende foranstaltninger. Udbydere af internetadgangstjenester bør på en klar måde informere slutbrugerne om, hvordan den fulgte trafikstyringspraksis kan have indvirkning på kvaliteten af internetadgangstjenester, slutbrugernes privatliv og beskyttelsen af personoplysninger, samt om den mulige indvirkning af andre

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

tenester end internetadgangstjenester, som indgår i deres abonnement, på kvaliteten og tilgængeligheden af deres respektive internetadgangstjenester. For at styrke slutbrugernes stilling i sådanne situationer bør udbydere af internetadgangstjenester derfor i kontrakten informere slutbrugerne om den hastighed, som de realistisk er i stand til at levere. Den normalt tilgængelige hastighed anses for at være den hastighed, som en slutbruger kan forvente at få det meste af tiden, når vedkommende har adgang til tjenesten. Udbydere af internetadgangstjenester bør også informere forbrugerne om, hvilke afhjælpende foranstaltninger der står til rådighed i overensstemmelse med national ret i tilfælde af afvigelse fra det aftalte tjenesteniveau. Enhver vedvarende eller regelmæssigt forekommende væsentlig uoverensstemmelse, der er fastslået af en overvågningsmekanisme, som er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, mellem det faktiske tjenesteniveau og det niveau, der er angivet i kontrakten, bør anses for at være en afvigelse fra det aftalte tjenesteniveau med henblik på bestemmelse af, hvilke afhjælpende foranstaltninger der står til rådighed for forbrugeren i henhold til national ret. Metoden bør fastsættes i retningslinjer fra Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), og den bør revideres og ajourføres efter behov for at afspejle udviklingen i teknologi og infrastruktur. De nationale tilsynsmyndigheder bør håndhæve overholdelsen af reglerne i denne forordning om gennemsigtighedsforanstaltninger for at sikre adgang til det åbne internet.

- (19) De nationale tilsynsmyndigheder spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, at slutbrugerne reelt er i stand til at udøve deres rettigheder i henhold til denne forordning, og at reglerne om beskyttelse af adgang til det åbne internet overholdes. Med henblik herpå bør de nationale tilsynsmyndigheder pålægges overvågnings- og rapporteringsforpligtelser og sikre, at udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, overholder deres forpligtelser vedrørende beskyttelse af adgang til det åbne internet. Dette indbefatter forpligtelsen til at sikre tilstrækkelig netværkskapacitet til levering af ikkediskriminerende internetadgangstjenester af høj kvalitet, og disse tjenesters generelle kvalitet bør ikke lide skade som følge af leveringen af andre tjenester end internetadgangstjenester med et bestemt kvalitetsniveau. De nationale tilsynsmyndigheder bør også have beføjelse til at pålægge alle eller individuelle udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden krav vedrørende tekniske kendetegn, mindstekrav til tjenestekvalitet og andre passende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt for at sikre overholdelse af denne forordnings bestemmelser om beskyttelse af adgang til det åbne internet eller for at undgå forringelse af den generelle kvalitet af internetadgangstjenester for slutbrugerne. I denne forbindelse bør de nationale tilsynsmyndigheder tage størst muligt hensyn til relevante retningslinjer fra BEREC.
- (20) Mobilkommunikationsmarkedet i Unionen er fortsat opsplittet, og der er ikke noget mobilnet, der dækker alle medlemsstater. Som følge heraf skal roamingudbydere for at kunne levere mobilkommunikationstjenester til deres indenlandske kunder, når de rejser i Unionen, købe engrosroamingtjenester af eller udveksle engrosroamingtjenester med operatørerne i de besøgte medlemsstater.
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 ⁽¹⁾ fastsætter det politiske mål, at forskellen mellem roamingtarifferne og de indenlandske tariffer bør nærme sig nul. Imidlertid kan det endelige mål om at fjerne forskellen mellem indenlandske takster og roamingtakster ikke nås på en bæredygtig måde, når engrostaksterne ligger på det konstaterede niveau. Derfor fastsætter nærværende forordning, at detailroamingtillæg bør afskaffes fra den 15. juni 2017, forudsat at de spørgsmål, som konstateres på nuværende tidspunkt på engrosmarkederne for roaming, er blevet håndteret. Kommissionen bør i denne forbindelse foretage en undersøgelse af engrosmarkedet for roaming og fremsætte et lovgivningsforslag på grundlag af resultatet af denne undersøgelse.
- (22) Samtidig bør roamingudbydere kunne anvende en »politik om rimeligt forbrug« (fair use) på forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres til den gældende indenlandske detailpris. Politikken om rimeligt forbrug har til formål at hindre roamingkunders misbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester som f.eks. roamingkunders anvendelse af sådanne tjenester i en anden medlemsstat end den, hvori kundernes indenlandske udbyder er beliggende, til andre formål end periodiske rejser. Enhver politik om rimeligt forbrug bør gøre det muligt for roamingudbyderens kunder at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris i de mængder, der stemmer overens med deres respektive tarifplaner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10).

- (23) Under særlige og ekstraordinære omstændigheder, hvor en roamingudbyder ikke er i stand til at få dækket de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester gennem sine samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af sådanne tjenester, bør den pågældende roamingudbyder kunne ansøge om tilladelse til at anvende et tillæg med henblik på at sikre bæredygtigheden af sin indenlandske afregningsmodel. Vurderingen af bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel bør være baseret på relevante objektive faktorer, der er specifikke for roamingudbyderen, herunder objektive variationer mellem roamingudbydere i den pågældende medlemsstat og det indenlandske pris- og indtægtsniveau. Dette kan f.eks. være tilfældet for operatører med indenlandske detailmodeller med fast pris og med betydelige negative ubalancer i trafikken, hvor den implicite indenlandske enhedspris er lav, og operatørens samlede indtægter også er lave i forhold til roamingomkostningerne, eller hvor den implicite enhedspris er lav og det faktiske eller forventede forbrug af roamingtjenester er højt. Når både engros- og detailmarkederne for roaming fuldt ud har tilpasset sig den almindelige udbredelse af roaming til indenlandske prisniveauer og inkorporeringen af roaming som en normal del af detailtarifplaner, forventes sådanne ekstraordinære omstændigheder ikke længere at opstå. For at undgå at roamingudbydernes indenlandske afregningsmodel mister sin bæredygtighed på grund af sådanne problemer med omkostningsdækningen, der medfører en fare for en mærkbar effekt på udviklingen i de indenlandske priser eller en såkaldt »vandsengseffekt«, bør roamingudbyderne, efter tilladelse fra den nationale tilsynsmyndighed, under førnævnte omstændigheder have mulighed for at anvende et tillæg på regulerede detailroamingtjenester, men kun i det omfang det er nødvendigt for at dække alle relevante omkostninger ved levering af sådanne tjenester.
- (24) Med henblik herpå bør omkostningerne ved levering af regulerede detailroamingtjenester bestemmes ud fra de effektive engrosroamingtakster, der anvendes på den del af den pågældende roamingudbyders udgående roamingtrafik, der overstiger dens indgående roamingtrafik, samt ud fra rimelig hensættelse til fælles omkostninger. Indtægter fra regulerede detailroamingtjenester bør bestemmes ud fra de indtægter i indenlandske priser, der kan henføres til forbruget af regulerede detailroamingtjenester, enten på grundlag af en enhedspris eller som en andel af en fast pris, som afspejler de respektive faktiske og forventede andele af kundernes forbrug af regulerede detailroamingtjenester i Unionen og det indenlandske forbrug. Der bør også tages hensyn til roamingudbyderens kunders forbrug af regulerede detailroamingtjenester og deres indenlandske forbrug og til konkurrence-, pris- og indtægtsniveauet på det indenlandske marked og en eventuel konstaterbar risiko for, at roaming til indenlandske detailpriser vil påvirke udviklingen i disse priser mærkbart.
- (25) For at sikre en glidende overgang fra forordning (EU) nr. 531/2012 til afskaffelse af detailroamingtillæg bør nærværende forordning indføre en overgangsperiode, hvor roamingudbydere bør kunne lægge et tillæg til de indenlandske priser for de regulerede detailroamingtjenester, de udbyder. Overgangsordningen bør allerede nu forberede den grundlæggende ændring i tilgangen ved at inkorporere EU-dækkende roaming som en integreret del af de indenlandske tarifplaner, der tilbydes på de forskellige indenlandske markeder. Udgangspunktet for overgangsordningen bør således være de respektive indenlandske detailpriser, som kan belægges med et tillæg på højst den maksimale engrosroamingtakst, der er gældende i perioden umiddelbart forud for overgangsperioden. En sådan overgangsordning bør også sikre betydelige prisfald for kunderne fra datoen for anvendelse af denne forordning og bør, når tillægget lægges oven i den indenlandske detailpris, under ingen omstændigheder føre til en højere detailroamingpris end den maksimale regulerede detailroamingtakst, der er gældende i perioden umiddelbart forud for overgangsperioden.
- (26) Den relevante indenlandske detailpris bør være lig med den indenlandske detailtakst pr. enhed. I de situationer, hvor der ikke er nogen bestemte indenlandske detailpriser, der kan anvendes som grundlag for en reguleret detailroamingtjeneste (f.eks. i tilfælde af indenlandske ubegrænsede tarifplaner, pakker eller indenlandske tariffer, der ikke omfatter data), bør den indenlandske detailpris anses for at være omfattet af den samme afregningsmetode, som hvis kunden anvendte den indenlandske tarifplan i den pågældende kundes medlemsstat.
- (27) For at øge konkurrencen på detailmarkedet for roaming skal indenlandske udbydere ifølge forordning (EU) nr. 531/2012 gøre det muligt for deres kunder at købe regulerede tale-, sms- og dataroamingtjenester, der leveres som en pakke af enhver alternativ roamingudbyder. I betragtning af at detailroamingordningen i denne forordning i nær fremtid vil afskaffe detailtaksterne for roaming som fastsat i artikel 8, 10 og 13 i forordning (EU) nr. 531/2012, vil det ikke længere være forholdsmæssigt at pålægge indenlandske udbydere at gennemføre denne type særskilt salg af regulerede detailroamingtjenester. Udbydere, som allerede har gjort det muligt for deres kunder at købe regulerede tale-, sms- og dataroamingtjenester, der leveres som en pakke af enhver alternativ roamingudbyder, kan fortsat gøre det. På den anden side kan det ikke udelukkes, at roamingkunder vil kunne nyde godt af mere

konkurrencedygtige detailpriser, navnlig for dataroamingtjenester, på besøgte markeder. I betragtning af den stigende efterspørgsel efter dataroamingtjenester og disses tiltagende betydning bør roamingkunder have alternative muligheder for at få adgang til dataroamingtjenester, når de rejser inden for Unionen. Derfor bør den pligt, der påhviler indenlandske udbydere og roamingudbydere til ikke at forhindre kunder i at benytte regulerede dataroamingtjenester, der leveres direkte på et besøgt net af en alternativ roamingudbyder, som fastlagt i forordning (EU) nr. 531/2012, opretholdes.

- (28) I overensstemmelse med princippet om, at den kaldende part betaler, betaler mobilkunder ikke for at modtage indenlandske mobilopkald, og omkostningen ved terminering af et opkald i den kaldte parts net dækkes i den kaldende parts detailtakst. Konvergenen i mobiltermineringstaksterne på tværs af medlemsstaterne bør gøre det muligt at anvende det samme princip for regulerede detailroamingopkald. Men da dette endnu ikke er tilfældet, bør det i de situationer, der er omhandlet i denne forordning, hvor roamingudbydere har mulighed for at anvende et tillæg på regulerede detailroamingtjenester, gælde, at tillægget for modtagne regulerede roamingopkald ikke bør overstige det vægtede gennemsnit af de maksimale engrosmobiltermineringstakster, der er fastsat i hele Unionen. Dette betragtes som en overgangsordning, indtil Kommissionen håndterer dette udestående spørgsmål.
- (29) Forordning (EU) nr. 531/2012 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (30) Denne forordning bør udgøre en specifik foranstaltning som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i direktiv 2002/21/EF. Når udbydere af EU-dækkende regulerede roamingtjenester ændrer deres detailroamingtariffer og ledsagende politikker for roamingforbrug for at opfylde kravene i denne forordning, bør sådanne ændringer derfor ikke give mobilkunder en ret i henhold til national lovgivning til gennemførelse af de nuværende rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til at opsigte deres kontrakter.
- (31) For at styrke roamingkunders rettigheder som fastsat i forordning (EU) nr. 531/2012 bør denne forordning for så vidt angår regulerede detailroamingtjenester fastsætte specifikke gennemsigtskrav, som er tilpasset de specifikke betingelser med hensyn til tariffer og mængder, der skal gælde, når detailroamingtillæg afskaffes. Der bør navnlig gives mulighed for at give roamingkunder rettidig gratis meddelelse om den gældende politik om rimeligt forbrug, om hvornår den ifølge denne politik gældende mængde af regulerede tale-, sms- eller dataroamingtjenester er fuldt opbrugt, om alle tillæg, og om det samlede forbrug af regulerede dataroamingtjenester.
- (32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastsættelse af det vægtede gennemsnit af de maksimale mobiltermineringstakster og nærmere regler for anvendelse af politikken om rimeligt forbrug og for metoden til vurdering af bæredygtigheden af afskaffelse af detailroamingtillæg samt for den ansøgning, som en roamingudbyder skal indsende med henblik på denne vurdering. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (33) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er fastlagt i chartret, især beskyttelse af personoplysninger, ytrings- og informationsfrihed, frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ikkeforskelsbehandling og forbrugerbeskyttelse.
- (34) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte fælles regler, der er nødvendige for at beskytte adgang til det åbne internet og afskaffe detailroamingtillæg, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (35) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾ og afgav en udtalelse den 24. november 2013 —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes fælles regler for at sikre lige og ikkediskriminerende behandling af trafikken ved levering af internetadgangstjenester og slutbruges hertil hørende rettigheder.
2. Ved denne forordning oprettes en ny detailprismekanisme for EU-dækkende regulerede roamingtjenester for at afskaffe detailroamingtillæg uden at forvride indenlandske og besøgte markeder.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder definitionerne i artikel 2 i direktiv 2002/21/EF.

Endvidere forstås ved:

- 1) »udbyder af elektronisk kommunikation til offentligheden«: en virksomhed, som udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester
- 2) »internetadgangstjeneste«: en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste, som leverer adgang til internettet og dermed konnektivitet til praktisk taget alle endepunkter på internettet, uanset den anvendte netteknologi og det anvendte terminaludstyr.

Artikel 3

Beskyttelse af adgang til det åbne internet

1. Slutbrugerne har ret til at have adgang til og udbrede oplysninger og indhold, bruge og levere applikationer og tjenester samt bruge terminaludstyr efter eget valg, uafhængigt af slutbrugerens eller udbyderens beliggenhed eller af oplysningernes, indholdets, applikationens eller tjenestens beliggenhed, oprindelse eller destination, via deres internetadgangstjeneste.

Dette stykke berører ikke EU-retten eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten, vedrørende lovligheden af indhold, applikationer eller tjenester.

2. Aftaler mellem udbydere af internetadgangstjenester og slutbrugere om forretningsmæssige og tekniske betingelser og specifikationer for internetadgangstjenester såsom pris, datamængder eller hastighed og enhver handelspraksis, der følges af udbydere af internetadgangstjenester, må ikke begrænse udøvelsen af slutbrugernes rettigheder som fastsat i stk. 1.

3. Udbydere af internetadgangstjenester skal behandle al trafik ens, når de leverer internetadgangstjenester, uden forskelsbehandling, begrænsning eller indblanding, og uafhængigt af afsender og modtager, tilgængelighed eller udbredt indhold, anvendte eller leverede applikationer eller tjenester eller anvendt terminaludstyr.

Første afsnit er ikke til hinder for, at udbydere af internetadgangstjenester kan gennemføre rimelige trafikstyringsforanstaltninger. For at blive anset for at være rimelige skal sådanne foranstaltninger være gennemsigtige, ikkediskriminerende og forholdsmæssige og må ikke være baseret på kommercielle overvejelser, men på objektive forskellige tekniske krav til tjenestekvalitet for bestemte kategorier af trafik. Sådanne foranstaltninger må ikke overvåge det konkrete indhold og må ikke opretholdes længere end nødvendigt.

Udbydere af internetadgangstjenester må ikke udføre trafikstyringsforanstaltninger, der er mere vidtgående end de foranstaltninger, der er fastsat i andet afsnit, og må navnlig ikke blokere, bremse, ændre, begrænse, forstyrre, nedgradere eller diskriminere et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller bestemte kategorier heraf, undtagen i nødvendigt omfang og kun så længe, det er nødvendigt, for at:

- a) overholde EU-retsakter eller national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, som udbyderen af internetadgangstjenester er underlagt, eller foranstaltninger der er i overensstemmelse med EU-retten og gennemfører sådanne EU-retsakter eller sådan national lovgivning, herunder retskendelser eller afgørelser fra andre offentlige myndigheder med relevante beføjelser

- b) opretholde integriteten og sikkerheden i nettet af de tjenester, der udbydes via det pågældende net, og af slutbrugernes terminaludstyr
- c) forebygge truende overbelastning af nettet og afbøde virkningerne af ekstraordinære eller midlertidige overbelastninger af nettet, forudsat at ækvivalente kategorier af trafik behandles ens.

4. Eventuelle trafikstyringsforanstaltninger må kun medføre behandling af personoplysninger i det omfang, behandlingen er nødvendig og forholdsmæssig for at nå målene i stk. 3. Denne behandling skal udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾. Trafikstyringsforanstaltninger skal også være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽²⁾.

5. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, og udbydere af indhold, applikationer og tjenester kan frit udbyde andre tjenester end internetadgangstjenester, der er optimeret for et bestemt indhold eller bestemte applikationer eller tjenester eller en kombination heraf, når optimeringen er nødvendig for at opfylde kravene om et bestemt kvalitetsniveau for dette indhold eller disse applikationer eller tjenester.

Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, må kun tilbyde eller formidle sådanne tjenester, såfremt der er tilstrækkelig netværkskapacitet til at levere dem i tillæg til de leverede internetadgangstjenester. Sådanne tjenester må ikke anvendes eller tilbydes som erstatning for internetadgangstjenester og må ikke være til skade for tilgængeligheden eller den generelle kvalitet af internetadgangstjenester for slutbrugere.

Artikel 4

Gennemsigtighedsforanstaltninger for at sikre adgang til det åbne internet

1. Udbydere af internetadgangstjenester sikrer, at enhver kontrakt, der omfatter internetadgangstjenester, mindst indeholder følgende:
 - a) oplysninger om, hvordan trafikstyringsforanstaltninger, der anvendes af den pågældende udbyder, kan påvirke kvaliteten af internetadgangstjenesterne, slutbrugeres privatliv og beskyttelsen af deres personoplysninger
 - b) en klar og forståelig forklaring på, hvordan mængdebegrænsning, hastighed og andre tjenestekvalitetsparametre i praksis kan påvirke internetadgangstjenester, og navnlig forbruget af indhold, applikationer og tjenester
 - c) en klar og forståelig forklaring på, hvordan eventuelle tjenester, jf. artikel 3, stk. 5, som indgår i slutbrugerens abonnement, i praksis kan påvirke de internetadgangstjenester, der leveres til den pågældende slutbruger
 - d) en klar og forståelig forklaring af den minimale, den normalt tilgængelige, den maksimale og den annoncerede up- og downloadhastighed for internetadgangstjenesterne for så vidt angår faste net, eller af den anslåede maksimale og den annoncerede up- og downloadhastighed for internetadgangstjenesterne for så vidt angår mobilnet, og hvordan betydelige afvigelser fra de respektive annoncerede up- og downloadhastigheder kan påvirke udøvelsen af slutbrugernes rettigheder som fastsat i artikel 3, stk. 1
 - e) en klar og forståelig forklaring om de afhjælpende foranstaltninger, der står til rådighed for forbrugeren i overensstemmelse med national ret i tilfælde af vedvarende eller regelmæssigt forekommende uoverensstemmelse mellem internetadgangstjenestens faktiske hastighed eller andre tjenestekvalitetsparametre og den hastighed og de kvalitetsparametre, der er angivet i henhold til litra a)-d).

Udbydere af internetadgangstjenester offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

2. Udbydere af internetadgangstjenester indfører gennemsigtige, enkle og effektive procedurer for behandling af klager fra slutbrugere vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til artikel 3 og nærværende artikels stk. 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

3. De krav, der er fastsat i stk. 1 og 2, gælder ud over dem, der er indeholdt i direktiv 2002/22/EF, og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører supplerende overvågnings-, oplysnings- og gennemsigtighedskrav, herunder krav om indhold og form af de oplysninger, der skal offentliggøres, og måden, hvorpå det skal ske. Disse krav skal være i overensstemmelse med denne forordning og de relevante bestemmelser i direktiv 2002/21/EF og 2002/22/EF.

4. Enhver vedvarende eller regelmæssigt forekommende væsentlig uoverensstemmelse mellem internetadgangstjenestens faktiske hastighed eller andre tjenestekvalitetsparametre og den hastighed og de kvalitetsparametre, der angives af udbyderen af internetadgangstjenesterne i henhold til stk. 1, litra a)-d), anses, når de relevante forhold er blevet fastslået af en overvågningsmekanisme, som er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed, for en afvigelse fra det aftalte tjenest niveau med henblik på at udløse de afhjælpende foranstaltninger, der står til rådighed for forbrugeren i henhold til national ret.

Dette stykke finder kun anvendelse på kontrakter, der er indgået eller fornyet fra den 29. november 2015.

Artikel 5

Tilsyn og håndhævelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer og overvåger nøje overholdelsen af artikel 3 og 4 og fremmer den fortsatte tilgængelighed af ikkediskriminerende internetadgangstjenester med kvalitetsniveauer, der afspejler de teknologiske fremskridt. Med henblik herpå kan de nationale tilsynsmyndigheder pålægge en eller flere udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, krav vedrørende tekniske kendetegn, mindstekrav til tjenestekvalitet og andre passende og nødvendige foranstaltninger.

De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør årligt rapporter om deres overvågning og konklusioner og forelægger dem for Kommissionen og BEREC.

2. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden, herunder udbydere af internetadgangstjenester, giver på anmodning af den nationale tilsynsmyndighed oplysninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed om de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3 og 4, navnlig oplysninger vedrørende forvaltningen af deres netkapacitet og -trafik, samt begrundelser for eventuelle trafikstyringsforanstaltninger, der anvendes. Disse udbydere giver de ønskede oplysninger i overensstemmelse med de tidsfrister og den detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver.

3. Senest den 30. august 2016 udarbejder BEREC for at bidrage til en ensartet anvendelse af forordningen, efter at have hørt interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen, retningslinjer for gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelser i henhold til denne artikel.

4. Denne artikel berører ikke de opgaver, som medlemsstaterne har overdraget til de nationale tilsynsmyndigheder eller til andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 6

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af artikel 3, 4 og 5, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger senest den 30. april 2016 og underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer af dem.

Artikel 7

Ændringer af forordning (EU) nr. 531/2012

I forordning (EU) nr. 531/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, ændres således:

a) Litra i), l) og n) udgår.

b) Følgende litraer tilføjes:

»r) »indenlandsk detailpris«: en roamingudbyders indenlandske detailtakst pr. enhed, der gælder for foretagne opkald og afsendte sms'er (der både origineres og termineres på forskellige offentlige kommunikationsnet inden for den samme medlemsstat), og for data, der forbruges af en kunde; i tilfælde af, at der ikke er nogen bestemt indenlandsk detailtakst pr. enhed, anses den indenlandske detailpris for at være omfattet af den samme afregningsmetode, der gælder for kunden for foretagne opkald og afsendte sms'er (der både origineres og termineres på forskellige offentlige kommunikationsnet inden for den samme medlemsstat), og for data, der forbruges i den pågældende kundes medlemsstat

- s) »særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester«: levering af regulerede dataroamingtjenester, der leveres direkte til roamingkunder på et besøgt net af en alternativ roamingudbyder.«.
- 2) Artikel 3, stk. 6, affattes således:
- »6. Det i stk. 5 nævnte standardtilbud skal være tilstrækkeligt detaljeret og omfatte alle komponenter, der er nødvendige for engrosadgang til roamingtjenester som omhandlet i stk. 3, og give en beskrivelse af de udbud, der er relevante for direkte engrosadgang til roamingtjenester og engrosadgang til gensalg af roamingtjenester og de tilhørende vilkår og betingelser. Standardtilbuddet kan omfatte betingelser, der skal hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbydernes kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen. Den nationale tilsynsmyndighed forlanger om nødvendigt ændringer af standardtilbud for at sikre overholdelse af forpligtelser, der er fastsat i denne artikel.«.
- 3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:
- a) Overskriften affattes således:
- »Særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester«.
- b) Stk. 1, første afsnit, udgår.
- c) Stk. 4 og 5 udgår.
- 4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:
- a) Overskriften affattes således:
- »Gennemførelse af særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester«.
- b) Stk. 1 affattes således:
- »1. Indenlandske udbydere gennemfører forpligtelsen i forbindelse med det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester som omhandlet i artikel 4 således, at deres roamingkunder kan benytte særskilte regulerede dataroamingtjenester. Indenlandske udbydere skal imødekomme alle rimelige anmodninger om adgang til faciliteter og tilhørende serviceydelser, der er relevante for det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester. Adgangen til disse faciliteter og serviceydelser, der er nødvendige for det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester, herunder autentifikationstjenester, skal være gratis og må ikke medføre nogen direkte omkostninger for roamingkunderne.«.
- c) Stk. 2 affattes således:
- »2. For at sikre sammenhængende og samtidig gennemførelse i hele Unionen af det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter høring af BEREC detaljerede regler om en teknisk løsning for gennemførelsen af det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.«.
- d) I stk. 3 affattes den indledende tekst således:
- »3. Den tekniske løsning for gennemførelsen af det særskilte salg af regulerede detaildataroamingtjenester skal opfylde følgende kriterier:«.
- 5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

Afskaffelse af detailroamingtillæg

Med virkning fra den 15. juni 2017, forudsat at den lovgivningsmæssige retsakt, der skal vedtages i forlængelse af det i artikel 19, stk. 2, omhandlede forslag, finder anvendelse på denne dato, må roamingudbydere hverken opkræve noget tillæg udover den indenlandske detailpris for roamingkunder i en medlemsstat for ethvert foretaget eller modtaget reguleret roamingopkald, for enhver afsendt reguleret roaming-sms og for enhver benyttet reguleret dataroamingtjeneste, herunder mms'er, eller nogen generel takst for at gøre det muligt at benytte terminaludstyret eller -tjenesten i udlandet, jf. dog artikel 6b og 6c.

*Artikel 6b***Rimeligt forbrug**

1. Roamingudbydere kan i overensstemmelse med denne artikel og de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6d, anvende en »politik om rimeligt forbrug« i forbindelse med forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres til det gældende indenlandske detailprisniveau, for at hindre roamingkunders misbrug eller unormale anvendelse af regulerede detailroamingtjenester som f.eks. roamingkunders anvendelse af sådanne tjenester i en anden medlemsstat end den, hvori kundernes indenlandske udbyder er beliggende, til andre formål end periodiske rejser.

Enhver politik om rimeligt forbrug skal gøre det muligt for roamingudbyderens kunder at forbruge regulerede detailroamingtjenester til den gældende indenlandske detailpris i de mængder, der stemmer overens med deres respektive tarifplaner.

2. Artikel 6e finder anvendelse på forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug.

*Artikel 6c***Bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse**

1. Med henblik på at sikre bæredygtigheden af sin indenlandske afregningsmodel kan en roamingudbyder under særlige og ekstraordinære omstændigheder, hvor roamingudbyderen ikke er i stand til at få dækket de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede roamingtjenester i overensstemmelse med artikel 6a og 6b gennem sine samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af sådanne tjenester, ansøge om tilladelse til at anvende et tillæg. Dette tillæg skal kun pålægges i det omfang, det er nødvendigt for at dække omkostningerne ved at levere regulerede detailroamingtjenester under hensyn til de gældende maksimale engrostatkter.

2. Hvis en roamingudbyder beslutter at gøre brug af denne artikels stk. 1, skal den straks ansøge den nationale tilsynsmyndighed herom med angivelse af alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 6d. Hver 12. måned derefter ajourfører roamingudbyderen disse oplysninger og forelægger dem for den nationale tilsynsmyndighed.

3. Efter modtagelsen af en ansøgning i henhold til stk. 2 vurderer den nationale tilsynsmyndighed, om roamingudbyderen har bevist, at den ikke er i stand til at få dækket sine omkostninger i overensstemmelse med stk. 1 med den virkning, at bæredygtigheden af dennes indenlandske afregningsmodel vil blive undermineret. Vurderingen af bæredygtigheden af den indenlandske afregningsmodel baseres på relevante objektive faktorer, der er specifikke for roamingudbyderen, herunder objektive variationer mellem roamingudbydere i den pågældende medlemsstat og det indenlandske pris- og indtægtsniveau. Den nationale tilsynsmyndighed tillader tillægget, hvis betingelserne i stk. 1 og dette stykke er opfyldt.

4. Senest en måned efter modtagelsen af en ansøgning i henhold til stk. 2 tillader den nationale tilsynsmyndighed tillægget, medmindre ansøgningen er åbenlyst ubegrundet eller indeholder utilstrækkelige oplysninger. Hvis den nationale tilsynsmyndighed vurderer, at ansøgningen er åbenlyst ubegrundet, eller at der er forelagt utilstrækkelige oplysninger, træffer den en endelig afgørelse inden for en periode på yderligere to måneder, efter at den har givet roamingudbyderen mulighed for at blive hørt, om tilladelse, ændring eller afvisning af tillægget.

*Artikel 6d***Gennemførelse af politikken om rimeligt forbrug og bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse**

1. For at sikre en ensartet anvendelse af artikel 6b og 6c vedtager Kommissionen senest den 15. december 2016, efter høring af BEREC, gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug og om metoden til vurdering af bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse og om den ansøgning, som en roamingudbyder skal indgive med henblik på denne vurdering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.

2. For så vidt angår artikel 6b tager Kommissionen ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug, følgende i betragtning:

- a) udviklingen i pris- og forbrugsmønstre i medlemsstaterne
- b) graden af konvergens mellem de indenlandske prisniveauer i hele Unionen

- c) rejsemønstrene i Unionen
- d) konstaterbare risici for forvridding af konkurrence- og investeringsincitamentet på indenlandske og besøgte markeder.

3. For så vidt angår artikel 6c baserer Kommissionen ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede regler om metoden til vurdering af bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse for en roamingudbyder, dem på følgende:

- a) fastsættelsen af de samlede faktiske og forventede omkostninger ved at levere regulerede detailroamingtjenester ud fra de faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik og en rimelig andel af de fælles omkostninger, der er nødvendige for at levere regulerede detailroamingtjenester
- b) fastsættelsen af de samlede faktiske og forventede indtægter fra levering af regulerede detailroamingtjenester
- c) roamingudbyderens kunders forbrug af regulerede detailroamingtjenester og deres indenlandske forbrug
- d) konkurrence-, pris- og indtægtsniveauet på det indenlandske marked og en eventuel konstaterbar risiko for, at roaming til indenlandske detailpriser vil påvirke udviklingen i disse priser mærkbart.

4. Kommissionen gennemgår regelmæssigt de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i overensstemmelse med stk. 1, i lyset af markedsudviklingen.

5. Den nationale tilsynsmyndighed skal nøje overvåge og føre tilsyn med anvendelsen af politikken om rimeligt forbrug og foranstaltningerne vedrørende bæredygtigheden af detailroamingtillæggets afskaffelse under størst muligt hensyn til relevante objektive faktorer, der er specifikke for den berørte medlemsstat, samt til relevante objektive variationer mellem roamingudbydere. Uden at dette berører den procedure, der er fastlagt i artikel 6c, stk. 3, håndhæver den nationale tilsynsmyndighed rettidigt kravene i artikel 6b og 6c og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i medfør af denne artikels stk. 1. Den nationale tilsynsmyndighed kan til enhver tid kræve, at roamingudbyderen ændrer eller ophører med at pålægge tillægget, hvis det ikke overholder artikel 6b eller 6c. Den nationale tilsynsmyndighed underretter årligt Kommissionen om anvendelsen af artikel 6b og 6c samt af nærværende artikel.

Artikel 6e

Levering af regulerede detailroamingtjenester

1. Hvis en roamingudbyder pålægger et tillæg for forbrug af regulerede detailroamingtjenester, der overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til enhver politik om rimeligt forbrug, skal den, uden at dette berører andet afsnit, opfylde følgende krav (eksklusive moms):

- a) ethvert tillæg, der lægges på foretagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-sms'er og regulerede dataroamingtjenester, må ikke overstige de maksimale engrostakster, der er fastsat i henholdsvis artikel 7, stk. 2, artikel 9, stk. 1, og artikel 12, stk. 1
- b) summen af den indenlandske detailpris og eventuelle tillæg, der lægges på foretagne regulerede roamingopkald, afsendte regulerede roaming-sms'er eller regulerede dataroamingtjenester må ikke overstige henholdsvis 0,19 EUR pr. minut, 0,06 EUR pr. sms og 0,20 EUR pr. anvendt megabyte
- c) eventuelle tillæg, der lægges på modtagne regulerede roamingopkald, må ikke overstige det vægtede gennemsnit af maksimale mobiltermineringstakster i hele Unionen, som er fastsat i overensstemmelse med stk. 2.

Roamingudbydere må ikke lægge noget tillæg på en modtaget reguleret roaming-sms eller på en modtaget roaming-voicemailbesked. Denne bestemmelse berører ikke andre gældende takster såsom betaling for at aflytte sådanne beskeder.

Roamingudbydere foretager opkrævning for foretagne og modtagne roamingopkald pr. sekund. Roamingudbydere kan foretage opkrævning for en indledende minimumsperiode på højst 30 sekunder for foretagne opkald. Roamingudbydere foretager opkrævning for sine kunders regulerede dataroamingtjenester pr. kilobyte, undtagen når det gælder mms'er, som kan opkræves pr. enhed. I så fald må den detailtakst, som en roamingudbyder kan opkræve af sin roamingkunde for at sende eller modtage en roaming-mms, ikke overstige den maksimale detailtakst for regulerede dataroamingtjenester, der er fastsat i første afsnit.

I den periode, der er omhandlet i artikel 6f, stk. 1, udelukker dette stykke ikke tilbud, der til en dagstakst eller en eventuel anden fast periodisk takst giver roamingkunder en vis mængde af regulerede roamingtjenester, forudsat at forbruget af den samlede mængde fører til en enhedspris for foretagne regulerede roamingopkald, modtagne opkald, afsendte sms'er og dataroamingtjenester, som ikke overstiger den respektive indenlandske detailpris og det maksimale tillæg som fastsat i dette stykkes første afsnit.

2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2015 efter høring af BEREC og med forbehold af dette stykkes andet afsnit gennemførelsesretsakter, der fastsætter det vægtede gennemsnit af maksimale mobiltermineringstakster, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra c). Kommissionen gennemgår årligt disse gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6, stk. 2.

Det vægtede gennemsnit af maksimale mobiltermineringstakster baseres på følgende kriterier:

a) det maksimale niveau for mobiltermineringstakster, som den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 7 og 16 i rammedirektivet og artikel 13 i adgangsdirektivet fastsætter på engrosmarkedet for terminering af taleopkald i individuelle mobilnet, og

b) det samlede antal abonnenter i medlemsstaterne.

3. Roamingudbydere kan tilbyde og roamingkunder kan udtrykkeligt vælge en anden roamingtarif end en, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a, 6b og 6c og denne artikels stk. 1, hvorved roamingkunder nyder fordel af en anden tarif for regulerede roamingtjenester end den tarif, de ville blive opkrævet, hvis de ikke havde foretaget et sådant valg. Roamingudbyderen skal gøre disse roamingkunder opmærksom på, hvilke roamingfordele de herved går glip af.

Uden at dette berører første afsnit, anvender roamingudbydere automatisk en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a og 6b og denne artikels stk. 1, for alle eksisterende og nye roamingkunder.

Alle roamingkunder kan på et hvilket som helst tidspunkt anmode om at skifte til eller fra en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a, 6b og 6c og denne artikels stk. 1. Når roamingkunder udtrykkeligt vælger at skifte fra eller tilbage til en tarif, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6a, 6b og 6c og denne artikels stk. 1, foretages et sådant skifte én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen, det skal være gratis og må ikke indebære betingelser eller begrænsninger vedrørende andre elementer i abonnementerne end roaming. Roamingudbydere kan udsætte skiftet, indtil den tidligere roamingtarif har været gældende i en nærmere fastsat minimumsperiode, som ikke må overstige to måneder.

4. Roamingudbydere sikrer, at en aftale, som omfatter enhver form for reguleret detailroamingtjeneste, angiver de vigtigste kendetegn ved den regulerede detailroamingtjeneste, der leveres, herunder navnlig:

a) den eller de specifikke tarifplaner og, for hver tarifplan, de typer af tjenester, der tilbydes, herunder kommunikationsmængderne

b) enhver begrænsning, der pålægges forbruget af regulerede detailroamingtjenester, der leveres på det gældende indenlandske detailpriseniveau, navnlig kvantificerede oplysninger om, hvordan en eventuel politik om rimeligt forbrug anvendes under henvisning til de vigtigste pris- og mængdeparametre eller andre parametre for den pågældende regulerede detailroamingtjeneste, der leveres.

Roamingudbydere offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

Artikel 6f

Detailroamingtillæg i overgangsperioden

1. Fra den 30. april 2016 til den 14. juni 2017 kan roamingudbydere pålægge et tillæg ud over den indenlandske detailpris for levering af regulerede detailroamingtjenester.

2. I den periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, finder artikel 6e tilsvarende anvendelse.«.

6) Artikel 8, 10 og 13 udgår.

7) Artikel 14 ændres således:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Disse basale personaliserede takstoplysninger udtrykkes i samme valuta som den normale regning fra kundens indenlandske udbyder og indeholder oplysninger om:

a) enhver politik om rimeligt forbrug, som roamingkunden er omfattet af inden for Unionen, og de tillæg, som finder anvendelse, når forbruget overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til den pågældende politik om rimeligt forbrug, og

b) ethvert tillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6c.«.

b) Stk. 1, sjette afsnit, affattes således:

»Første, andet, fjerde og femte afsnit, med undtagelse af henvisningen til politikken om rimeligt forbrug og tillægget, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6c, finder også anvendelse på tale- og sms-roamingtjenester, som benyttes af roamingkunder, når de rejser uden for Unionen, og som leveres af en roamingudbyder.«.

c) Følgende stykke indsættes:

»2a. Roamingudbyderen sender en meddelelse til roamingkunden, når den gældende mængde for rimeligt forbrug af regulerede tale- eller sms-roamingtjenester er fuldt opbrugt eller en eventuel grænseværdi for forbrug i henhold til artikel 6c er nået. Denne meddelelse indeholder oplysninger om tillægget, der opkræves af roamingkunden for ethvert yderligere forbrug af regulerede tale- eller sms-roamingtjenester. Hver kunde er berettiget til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at kræve, at udbyderen leverer tjenesten igen.«.

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Roamingudbyderne giver alle kunder fuldstændige oplysninger om de gældende roamingtakster, når der tegnes abonnement. De giver også uden unødigt forsinkelse, hver gang der sker en takstændring, deres roamingkunder ajourførte oplysninger om de gældende roamingtakster.

Roamingudbyderne skal derefter med rimelige mellemrum sende en påmindelse til alle kunder, der har valgt en anden tarif.«.

8) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Roamingudbyderen underretter ved hjælp af en automatisk besked roamingkunden, når denne anvender regulerede dataroamingtjenester, og giver basale personaliserede takstoplysninger om de takster (i samme valuta som den normale regning fra kundens indenlandske udbyder), der gælder for levering af regulerede dataroamingtjenester til denne kunde i den pågældende medlemsstat, undtagen i de tilfælde, hvor kunden har meddelt sin roamingudbyder, at vedkommende ikke ønsker disse oplysninger.

Disse basale personaliserede takstoplysninger indeholder oplysninger om:

a) enhver politik om rimeligt forbrug, som roamingkunden er omfattet af inden for Unionen, og de tillæg, som finder anvendelse, når forbruget overstiger ethvert niveau fastsat i henhold til den pågældende politik om rimeligt forbrug, og

b) ethvert tillæg, der pålægges i overensstemmelse med artikel 6c.

Oplysningerne skal sendes til roamingkundens mobile enhed, f.eks. pr. sms, e-mail eller pop-op-vindue på den mobile enhed, hver gang roamingkunden rejser ind i en anden medlemsstat end den, hvori vedkommendes indenlandske udbyder er beliggende, og for første gang påbegynder anvendelsen af en dataroamingtjeneste i denne medlemsstat. Oplysningerne leveres gratis i det øjeblik, roamingkunden påbegynder anvendelsen af en reguleret dataroamingtjeneste, og på en sådan måde, at de er lette at modtage og forstå.

En kunde, som har givet sin roamingudbyder meddelelse om, at vedkommende ikke ønsker de automatiske tarifoplysninger, kan til enhver tid kræve, at roamingudbyderen gebyrfrit yder denne service igen.«.

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Roamingudbyderen sender en meddelelse, når den gældende mængde for rimeligt forbrug af regulerede dataroamingtjenester er fuldt opbrugt eller en eventuel grænseværdi for forbrug i henhold til artikel 6c er nået. Denne meddelelse indeholder oplysninger om tillægget, der opkræves af roamingkunden for ethvert yderligere forbrug af regulerede dataroamingtjenester. Hver kunde er berettiget til at forlange, at roamingudbyderen holder op med at sende sådanne meddelelser, og til på et hvilket som helst tidspunkt og gratis at kræve, at roamingudbyderen leverer tjenesten igen.«.

c) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Hver roamingudbyder giver sine roamingkunder muligheden for efter eget ønske og gratis at vælge en service, der rettidigt giver oplysninger om det samlede forbrug, udtrykt i mængde eller den valuta, som roamingkundens faktura for regulerede dataroamingtjenester udfærdiges i, og som garanterer, at de samlede udgifter for dataroamingtjenester i en afgrænset periode, undtagen mms'er faktureret pr. enhed, ikke uden kundens udtrykkelige samtykke overskrider en fastsat beløbsgrænse.«.

d) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»6. Med undtagelse af stk. 5, af stk. 2, andet afsnit, og af stk. 2a og med forbehold af dette stykkes andet og tredje afsnit finder denne artikel også anvendelse på dataroamingtjenester, som benyttes af roamingkunder, når de rejser uden for Unionen, og som leveres af en roamingudbyder.«.

9) Artikel 16 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»De nationale tilsynsmyndigheder skal nøje overvåge og føre tilsyn med roamingudbydere, som gør brug af artikel 6b, 6c og artikel 6e, stk. 3.«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De nationale tilsynsmyndigheder gør ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning, navnlig artikel 6a, 6b, 6c, 6e, 7, 9 og 12, offentlig tilgængelige på en sådan måde, at interesserede parter har nem adgang til dem.«.

10) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Revision

1. Senest den 29. november 2015 indleder Kommissionen en revision af engrosmarkedet for roaming med henblik på at vurdere de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre afskaffelse af detailroamingtillæg senest den 15. juni 2017. Kommissionen undersøger bl.a. graden af konkurrence på nationale engrosmarkeder og vurderer navnlig niveauet for de afholdte engrosomkostninger og de anvendte engrostakster samt konkurrenceforholdene for operatører med begrænset geografisk rækkevidde, herunder virkningerne af kommercielle konkurrenceaftaler og operatørernes mulighed for at udnytte stordriftsfordele. Kommissionen vurderer også konkurrenceudviklingen på detailmarkederne for roaming og de konstaterbare risici for forvridding af konkurrence- og investeringsincitamenter på indenlandske og besøgte markeder. Ved vurderingen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at muliggøre afskaffelsen af detailroamingtillæg, tager Kommissionen hensyn til behovet for at sikre, at operatørerne af besøgte net kan få dækket alle omkostninger ved at levere regulerede engrosroamingtjenester, herunder fællesomkostninger. Kommissionen tager også hensyn til behovet for at hindre permanent roaming eller unormal anvendelse eller misbrug af engrosadgang til roamingtjenester til andre formål end levering af regulerede roamingtjenester til roamingudbydernes kunder, når sidstnævnte periodisk rejser inden for Unionen.

2. Kommissionen forelægger senest den 15. juni 2016 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den undersøgelse, der er omhandlet i stk. 1.

Denne rapport ledsages af et passende lovgivningsforslag med forudgående offentlig høring om ændring af engrostaksterne for regulerede roamingtjenester som fastsat i denne forordning eller om tilvejebringelse af en anden løsning for at håndtere de spørgsmål, der er identificeret på engrosniveau, med henblik på at afskaffe detailroamingtillæg senest den 15. juni 2017.

3. Kommissionen forelægger endvidere hvert andet år efter forelæggelsen af den rapport, der henvises til i stk. 2, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Hver rapport indeholder bl.a. en vurdering af:

- a) tilgængeligheden og kvaliteten af tjenester, herunder dem, der er et alternativ til regulerede tale-, sms- og dataroamingtjenester i detailledet, især på baggrund af den teknologiske udvikling
- b) graden af konkurrence på både detail- og engrosmarkederne for roaming, især konkurrenceforholdene for små, uafhængige eller nystartede udbydere, herunder konkurrencevirkningerne af kommercielle aftaler og graden af samtrafik mellem udbydere
- c) i hvilken udstrækning gennemførelsen af de strukturelle foranstaltninger fastsat i artikel 3 og 4 har skabt øget konkurrence på det indre marked for regulerede roamingtjenester.

4. Med henblik på at vurdere den konkurrencemæssige udvikling på EU-dækkende roamingmarkeder indsamler BEREC jævnligt oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om udviklingen i detail- og engrostaksterne for regulerede tale-, sms- og dataroamingtjenester. Disse oplysninger indberettes til Kommissionen mindst to gange om året. Kommissionen offentliggør oplysningerne.

På grundlag af de indsamlede oplysninger aflægger BEREC også regelmæssigt rapport om udviklingen i pris- og forbrugsmønstrene i medlemsstaterne for både indenlandske tjenester og roamingtjenester og udviklingen i de faktiske engrosroamingtakster for ubalanceret trafik mellem roamingudbydere.

BEREC indsamler også årligt oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder om, hvor gennemskuelige og sammenlignelige de forskellige tariffer, som operatørerne tilbyder deres kunder, er. Kommissionen offentliggør disse data og resultater.«.

Artikel 8

Ændring af direktiv 2002/22/EF

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 2002/22/EF affattes således:

»3. Nationale foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til retfærdig rettergang, som defineret i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.«.

Artikel 9

Revisionsklausul

Senest den 30. april 2019 og derefter hvert fjerde år gennemgår Kommissionen artikel 3, 4, 5 og 6 og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet herom vedlagt, efter behov, relevante forslag om ændring af denne forordning.

Artikel 10

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den 30. april 2016, bortset fra følgende bestemmelser:
 - a) I det tilfælde at den lovgivningsmæssige retsakt, der skal vedtages efter forslaget omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, gælder den 15. juni 2017, finder nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6a-6d i forordning (EU) nr. 531/2012, nærværende forordnings artikel 7, nr. 7), litra a)-c), og nærværende forordnings artikel 7, nr. 8), litra a), b) og d), anvendelse fra denne dato.

I det tilfælde at den pågældende lovgivningsmæssige retsakt ikke gælder den 15. juni 2017, finder nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6f i forordning (EU) nr. 531/2012, fortsat anvendelse, indtil denne lovgivningsmæssige retsakt kommer til at gælde.

I det tilfælde at den pågældende lovgivningsmæssige retsakt kommer til at gælde efter den 15. juni 2017, finder nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6a-6d i forordning (EU) nr. 531/2012, nærværende forordnings artikel 7, nr. 7), litra a)-c), og artikel 7, nr. 8), litra a), b) og d), anvendelse fra datoen for anvendelse af denne lovgivningsmæssige retsakt

- b) tildelingen af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen i nærværende forordnings artikel 7, nr. 4), litra c), og nærværende forordnings artikel 7, nr. 5), for så vidt angår artikel 6d og artikel 6e, stk. 2, i forordning (EU) nr. 531/2012, finder anvendelse fra den 29. november 2015.
 - c) artikel 5, stk. 3, finder anvendelse fra den 29. november 2015.
 - d) nærværende forordnings artikel 7, nr. 10), finder anvendelse fra den 29. november 2015.
3. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 2016 opretholde nationale foranstaltninger, herunder selvreguleringsordninger, som ikke overholder artikel 3, stk. 2 eller 3, hvis de er iværksat inden den 29. november 2015. De pågældende medlemsstater underretter senest den 30. april 2016 Kommissionen om disse foranstaltninger.
4. Bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2012 ⁽¹⁾ i forbindelse med den tekniske foranstaltning til gennemførelse af adgang til lokale dataroamingtjenester på et besøgt net finder fortsat anvendelse med henblik på særskilt salg af regulerede detaildataroamingtjenester indtil vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, nr. 4), litra c), i nærværende forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. november 2015.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

N. SCHMIT

Formand

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1203/2012 af 14. december 2012 om særskilt salg af regulerede detailroamingtjenester i Unionen (EUT L 347 af 15.12.2012, s. 1).